

Η κλίση του ρήματος πλέω

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστώτας	πλέω πλεῖς πλεῖ πλέομεν πλεῖτε πλέουσι	πλέω πλέης πλέη πλέωμεν πλέητε πλέωσι	πλέοιμι πλέοις πλέοι πλέοιμεν πλέοιτε πλέοιεν	- πλεῖ πλείτω - πλεῖτε πλεόντων	πλεῖν	πλέων πλέουσα πλέον
Παρατατικός	ἔπλεον ἔπλεις ἔπλει ἐπλέομεν ἐπλεῖτε ἔπλεον	<p>Παρατηρήσεις:</p> <ol style="list-style-type: none"> Τα δυσύλλαβα ρήματα σε -έω (με θέμα μονοσύλλαβο) συναιρούνται μόνο όπου μετά το χαρακτήρα ε ακολουθεί άλλο ε ή ει: πλέεις=πλεῖς, πλέε=πλεῖ Ἔτσι κλίνονται τα ρήματα: δέω(=έχω ανάγκη), δέομαι (βλέπε κλίση του σε άλλο πίνακα), ζέω(=βράζω), θέω(=τρέχω), νέω(=σωρεύω), νέω(=πλέω), ξέω(=ξύνω), πλέω, πνέω, ρέω, χέω(=χύνω, σκορπίζω) ΠΡΟΣΟΧΗ! Από τα δυσύλλαβα σε -εω τα ρ. δέω, δῶ (=δένω) και εἰς-φρέω(=αφήνω κάτι να μπει, μπαίνω, εισχωρώ) συναιρούνται παντού (όπως το ποιῶ): 				
	Μέλλοντας:	πλεύσομαι	<p>Οριστική: δῶ, δεῖς, δεῖ, δοῦμεν, δεῖτε, δοῦσιν Υποτακτική, Ευκτική και Προστακτική ΔΕΝ ΕΧΕΙ Απρμφ.: δεῖν Μετοχή: δῶν, δοῦσα, δοῦν (γεν. δοῦντος) Παρατατικός: ἔδουν, ἔδεις, ἔδει, ἐδοῦμεν, ἐδεῖτε, ἔδουν</p>			
	Αόριστος:	ἔπλευσα				
	Παρακείμενος:	πέπλευκα				
	Υπερσυντέλικος:	ἐπεπλεύκειν				

4.Βλέπε Αρχαία Ελληνική Γραμματική σελ. 210